

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/30/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722201675
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2722201675.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v spore žalobcu: Mesto Holíč, so sídlom Bratislavská 5, Holíč, IČO: 00309541, zastúpeného advokátkou: JUDr. Anna Mišeková, so sídlom Nám. Sv. Martina 9, Holíč, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. A. D. XXXX/XX, E., o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 5. októbra 2023 č. k. SI-1C/37/2022 - 88, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť vystáť sa z bytu č. 5, ktorý je Okresným úradom Skalica, katastrálny odbor vedený na LV č. XXXX pre okres Skalica, obec a k.ú. E. nachádzajúci sa na 2. poschodí bytového domu, súp. č. XXXX, vo vchode č. 29 na ulici A. D. v E. a predmetný byt vypratať do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške rozhodne po právoplatnom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 676 ods. 1, § 710 ods. 2, § 712 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo aj „OZ“), § 12 ods. 1 písm. d/ zákona č. 443/2010 Z.z. o dotáciách na rozvoj bývania a o sociálnom bývaní (ďalej „zákon o dotáciách“).

3. Vecne dôvodil žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 23.12.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť vystáť sa a vypratať byt, ktorý užíva bez právneho dôvodu aj po skončení nájmu. Žalobca v skutkových tvrdeniach uviedol, že je výlučným vlastníkom bytu a ako prenajímateľ v zastúpení Prvou teplárenskou, a.s., so žalovanou ako nájomcom uzatvoril nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol uvedený byt. Podľa čl. III. „Doba nájmu“ sa zmluvné strany vzájomne dohodli, že nájom sa uzatvára na dobu určitú, a to od 1.12.2021 do 30.11.2022, ktorým dňom nájom zanikol. V čl. V bodoch 1, 2 zmluvy boli dohodnuté podmienky opakovaného uzavretia nájomnej zmluvy a zánik práva na opakované uzavretie nájomnej zmluvy. Počas trvania nájomného vzťahu žalovaná opakovane porušovala nájomnú zmluvu najmä tým, že v byte ubytovávala ďalšiu osobu - p. F. bez súhlasu vlastníka a opakovane narušala pokojné bývanie ostatných nájomcov bytov, z ktorého dôvodu bola viackrát privolaná mestská, ako aj štátna polícia. Dňa 23.9.2022 bolo žalovanej doručené oznámenie o porušení podmienok na uplatnenie práva na opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy s tým, že nájomná zmluva končí dňom 30.11.2022 a bola požiadaná, aby vypratala byt a odovzdala jeho správcovi. Dňa 3.10.2022 na základe telefonátu žalovanej boli opätovne vysvetlené žalovanej dôvody zániku jej práva na opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy. Dňa 18.10.2022 žalovaná doručila žiadosť o predĺženie nájmu, na ktorú žalobca

reagoval podaním zo dňa 2.11.2022, ktoré bolo žalovanej doručené 7.11.2022. Žalovaná sa napriek niekoľkým osobným návštevám zo strany zamestnancov žalobcu a správcu odmietla z bytu vystáhnavať.

4. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a navrhla opätovné prejednanie predĺženia nájmu. Tvrdila, že G. F. k nej chodil na návštevy, vznikali rôzne problémy, teraz je vyhostený, vo výkone väzby v Banskej Bystrici, nebýval u nej, má trvalý pobyt v E.. Býva v byte len sama a nikto k nej na návštevy nechodí. Po vyhostení z bytu by sa z nej stala bezdomovkyňa. Z dôchodku je schopná platiť všetky náklady spojené s užívaním bytu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci mal za to, že žalobca preukázal svoje skutkové tvrdenia odôvodňujúce nespĺnenie podmienok na opakované predĺženie nájomného vzťahu. Medzi stranami sporu bola platne uzatvorená nájomná zmluva o nájme bytu na dobu určitú. Nájomná zmluva v zmysle ustanovení zákona bola uzavretá v písomnej forme a obsahovala aj podmienky opakovaného uzavretia nájomnej zmluvy. Žalobkyňa ako nájomca mala právo na opakované uzavretie zmluvy o nájme pri dodržaní podmienok zmluvy a podmienok ustanovených zákonom o dotáciách s tým, že toto právo nemá, ak ona alebo ten, kto je členom jej domácnosti, opakovane narúša pokojné bývanie ostatných nájomcov, ohrozuje bezpečnosť alebo porušuje dobré mravy v bytovom dome. V rámci dohodnutých povinností žalobkyňa nemohla žalobkyňa dať byť do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa, a taktiež nemohla ubytovať v byte tretie osoby.

6. Skutkové tvrdenia o opakovanom narúšaní pokojného bývania ostatných nájomcov bytov, porušovanie dobrých mravov žalovanou a porušenie povinnosti neubytovať v byte tretie osoby mal súd preukázané výsluchom svedka, čestnými vyhláseniami ostatných nájomcov bytov a napokon aj vyjadrením žalovanej k skutkovým tvrdeniam žalobcu. Žalovaná potvrdila, že do bytu chodil jej priateľ F., ktorý jej robil nákupy, občas u nej prespával, prichádzalo medzi nimi k hádkam, opakovane zasahovala polícia, prespal v spoločných priestoroch - kočíkareň. V rámci telefonického rozhovoru s vypočutým svedkom sama uviedla, že majú vyhodiť F. a nie ju, teda potvrdila, že sa tento v jej byte zdržuje. Žalovaná sa aj pred súdom vyjadrovala vulgárne na adresu nielen vypočúvaného svedka, ale aj ostatných nájomcov bytov. Pojednávací miestnosť je pre žalovanú nie obvyklým miestom a napriek tomu neovládala svoje emócie a správanie. Možno preto vyvodit', že obdobného správania sa dopúšťala aj v rámci susedských vzťahov, teda v priestoroch bytového domu, ktoré sú jej dobre známe. Súd mal takto preukázané, že žalovaná narúšala pokojné bývanie ostatných nájomcov, ubytovávala tretiu osobu v období pred skončením dohodnutej doby nájmu. Svojím správaním porušila dohodnuté zmluvné podmienky na opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy. Napriek tomu, že žalobca žalovanú upozorňoval na porušenie podmienok, k splneniu prísľubu nápravy zo strany žalovanej neprišlo. Žalovaná nespĺnila podmienky na opakované predĺženie nájomnej zmluvy ku dňu 30.11.2022, kedy podľa nájomnej zmluvy bol nájom dohodnutý na dobu určitú k tomuto dátumu. Skutočnosti, ktoré nastali po skončení dohodnutej doby nájmu, konkrétne ukončenie návštev priateľa F., pretože bol vyhostený, neboli rozhodné pre právne posúdenie veci ku dňu skončenia nájmu.

7. Súd prvej inštancie tiež poukázal na čl. 8 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uviedol, že ak žalovaná ako strana tvrdí, že neporušila podmienky na opakované uzavretie nájomnej zmluvy, je jej procesnou povinnosťou tvrdenia protistrany účinne poprieť a o predmetných skutkových okolnostiach uviesť vlastné tvrdenia a tieto preukázať. Súd môže skutkový stav zisťovať a na jeho základe robiť právne závery len z dôkazov, ktoré mu strany predložili. Žalovaná vo svojich skutkových tvrdeniach nepoprela návštevy priateľa, opakované hádky, opakované riešenie situácie políciou, teda narúšanie pokojného bývania ostatných nájomcov. Poprela ubytovanie priateľa, keď prenocovanie v byte nepovažovala za ubytovanie. Žalovaná navrhla súdu vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi, a to rozhodnutiami súdu týkajúcimi sa osoby jej priateľa, a to v čase po uplynutí dohodnutej doby nájmu, výšky dôchodku žalovanej, ktoré dôkazy však boli pre právne posúdenie veci irelevantné. Nenavrhla žiadny dôkaz na vyvrátenie skutkových tvrdení žalobcu.

8. Nájom bytu bol dohodnutý na dobu určitú, žalovaná nespĺnila podmienky na opakované uzavretie nájomnej zmluvy. Pri nájme bytu dohodnutého na určitý čas, uplynutím tohto času zanikol nájom bytu a žalovaná byť užíva bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel a uložil žalovanej povinnosť sa z bytu vystáhnavať a byť vypratať. Vzhľadom k tomu, že nájom bytu zanikol uplynutím dohodnutého určitého času, nájomca nemá právo na bytovú náhradu.

9. Súd prvej inštancie o splnení povinnosti vypratať byt žalovanou rozhodol s použitím § 232 ods. 2 CSP, keď mal za to, že v prejednávanej veci je namieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu na plnenie vzhľadom na povahu prejednávanej veci, pretože sa jedná o vypratanie a odovzdanie bytu, v ktorom žalovaná uspokojuje svoje potreby na bývanie. Vzhľadom k týmto konkrétnym dôvodom súd uložil žalovanej splnenie povinnosti v dlhšej lehote, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

10. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 os. 1 a 2 CSP, vecne plným procesným úspechom žalobcu.

11. Proti tomuto rozsudku podala včas v celom rozsahu odvolanie žalovaná s návrhom na jeho zrušenie. Zároveň žiadala o možnosť predĺženia nájomnej zmluvy. Odvolanie odôvodnila (posudzujúc ho podľa obsahu, keďže žiadne odvolacie dôvody žalovaná výslovne neuviedla) ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Uviedla, že v byte býva sama od roku 1.12.2014. Nikdy nemala so žiadnym susedom problémy, nájomné za užívanie bytu platí včas, nemá žiadne dlhy voči Mestskému úradu Holíč, je dôchodkyňa, nemá kde inde ísť bývať. Žiadala o právo, aby s ňou bola opätovne spísaná nájomná zmluva k užívaniu bytu, pretože tento riadne a slušne užíva, platí za všetky služby súvisiace s bývaním v pridelenom mestskom byte. V žiadnom prípade sa nespráva neprispôsobivo, čo je možné overiť aj u spolunájomníkov vo vchode bytového domu. Nikto z mestského úradu v meste Holíč nebol preveriť, že v byte býva sama a bez problémov. V minulosti bol u nej na návšteve niekedy aj p. G. F., ale už minimálne rok k nej nechodí. Neudržiava s ním žiadny kontakt.

12. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ uložil žalovanej povinnosť vypratať sporný byt, keď dospel k záveru, že žalovaná byt užíva bez právneho dôvodu, pretože uplynutím doby nájmu dojednaného na dobu určitú nájom bytu zanikol a žalovaná nesplnila podmienky na opakované uzavretie nájomnej zmluvy.

15. Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala nesprávne zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie, keď tvrdila, že nikdy nemala so žiadnym susedom problémy, v žiadnom prípade sa nespráva neprispôsobivo, čo je možné overiť aj u spolunájomníkov vo vchode bytového domu a nikto z mestského úradu nebol preveriť, že v byte býva sama a bez problémov.

16. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu na vypratanie bytu a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom rozsahu vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

17. V konaní nebolo sporu o tom, že medzi stranami sporu bola platne uzatvorená nájomná zmluva o nájme bytu na dobu určitú do 30.11.2022. Žalobkyňa ako nájomca mala právo na opakované uzavretie zmluvy o nájme pri dodržaní podmienok zmluvy a podmienok ustanovených zákonom o dotáciách s tým, že toto právo nemá, ak ona alebo ten, kto je členom jej domácnosti, opakovane narúša pokojné bývanie ostatných nájomcov, ohrozuje bezpečnosť alebo porušuje dobré mravy v bytovom dome. V rámci dohodnutých povinností žalobkyňa nemohla žalobkyňa dať byt do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa a taktiež nemohla ubytovať v byte tretie osoby. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná nespĺnila podmienky na opakované predĺženie nájomnej zmluvy ku dňu 30.11.2022.

18. Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ktorým možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

19. Z odvolacích námietok žalovanej možno vyvodiť, že nesúhlasí s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie vo vzťahu k preukázaniu ňou tvrdenej skutočnosti, že splnila podmienky pre opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy (uvedeným v ods. 23, 24 napadnutého rozsudku). Súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dokazovanie tak, že skutkové tvrdenia žalobcu o opakovanom narúšaní pokojného bývania ostatných nájomcov bytov, porušovanie dobrých mravov žalovanou a porušenie povinnosti neubytovať v byte tretie osoby boli preukázané výsluchom svedka, čestnými vyhláseniami ostatných nájomcov bytov a napokon aj vyjadrením žalovanej k skutkovým tvrdeniam žalobcu. Žalovaná potvrdila, že do bytu chodil jej priateľ F., ktorý jej robil nákupy, občas u nej prespával, prichádzalo medzi nimi k hádkam, opakovane zasahovala polícia, prespal v spoločných priestoroch - kočíkareň. V rámci telefonického rozhovoru s vypočutým svedkom sama uviedla, že majú vyhodiť F. a nie ju, teda potvrdila, že sa tento v jej byte zdržuje. Žalovaná sa aj pred súdom vyjadrovala vulgárne na adresu nielen vypočúvaného svedka, ale aj ostatných nájomcov bytov. Súd prvej inštancie mal teda na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaná narúšala pokojné bývanie ostatných nájomcov, ubytovávala tretiu osobu v období pred skončením dohodnutej doby nájmu, teda svojím správaním porušila dohodnuté zmluvné podmienky na opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy.

20. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd konštatuje, že CSP vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. Záver, ktorý si sudca urobí o vykonaní dôkazov z hľadiska pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a logického myšlienkového postupu. Súd hodnotí každý jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym hodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Voľnosť hodnotenia dôkazu taktiež neznamená, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia, naopak konečné meritórne rozhodnutie by malo vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Hodnotenie dôkazov úvahou súdu teda neznamená ľubovôľu pri hodnotení dôkazov a hodnotiacia úvaha súdu musí zodpovedať zásadám formálnej logiky a musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci. Výsledky hodnotenia dôkazov sú pritom imanentnou súčasťou odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP). V tomto smere súd prvej inštancie dôsledne postupoval v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie neodporuje zásadám logiky a ani zistenému skutkovému stavu.

21. Pokiaľ žalovaná v rámci svojej procesnej obrany tvrdila, že splnila podmienky na opätovné uzatvorenie nájomnej zmluvy, súd prvej inštancie sa touto jej procesnou obranou dôsledne zaoberal so záverom, že dôkazné bremeno o tejto skutočnosti neunesla, keď z vykonaného dokazovania vyplynul opak a žalovaná svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala.

22. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena stranou je jej neúspech v spore. Pod vyhodnotením

dôkazov je treba rozumieť aj zhodnotenie absencie dôkazov (vedúcej k neuneseniu dôkazného bremena).

23. Žalovanou navrhnuté dôkazy (úradný záznam MsP Holíč a záznam o zadržaní a obmedzení osobnej slobody zo dňa 27.3.2023, uznesenie Okresného súdu Skalica č.k. 6Nt/59/2022 - 23 z 25.1.2023, trestný rozkaz Okresného súdu Skalica sp. zn. OT/9/2023 z 20.3.2023, obžaloba Okresnej prokuratúry Skalica z 19.3.2023, rozhodnutie Sociálnej poisťovne o dôchodku), súd prvej inštancie správne nevykonal, pretože neboli spôsobilé preukázať žalobkyňou tvrdené skutočnosti, pričom ich nevykonanie dostatočne zdôvodnil v ods. 16 napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti tiež správne uviedol, že skutočnosti, ktoré nastali po skončení dohodnutej doby nájmu (ukončenie návštev priateľa F.), neboli rozhodné pre právne posúdenie veci ku dňu skončenia nájmu.

24. Odvolací súd konštatuje, že hodnotiacia úvaha súdu prvej inštancie v prejednávanej veci vo vzťahu k procesnej obrane žalovanej so záverom, že nespĺnila podmienky na opätovné uzatvorenie nájmovej zmluvy, zodpovedá vykonaným dôkazom a ich vzájomným súvislostiam, ako aj zásadám formálnej logiky. Preto odvoláciu námietku žalovanej o nesprávne zistenom skutkovom stave súdom prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

25. V prejednávanej veci bolo preukázané, že vlastníkom predmetného bytu je žalobca, nájom bytu zanikol uplynutím dojednanej doby nájmu dňa 30.11.2022, pričom žalovaná bola povinná z bytu sa vysťahovať po uplynutí doby nájmu. Napriek výzve žalobcu žalovaná byt nevypratala a neodovzdala žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že od 1.12.2022 žalovaná byt užíva bez právneho dôvodu, nemá totiž k jeho užívaniu žiaden právny titul a nie je oprávnená byt užívať. Pokiaľ tak napriek tomu robí, je žaloba žalobcu na ochranu jeho práv (vypratanie bytu) dôvodná, a preto súd prvej inštancie správne žalobe vyhovel a nariadil vypratanie bytu.

26. Odvolací súd dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania (sporovej strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

27. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalovanej, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).